

Dansk resume

Introduktion: Forbruget af benzodiazepiner (BZ) og cyclopyrroloner (CP) er generelt for stort i hele verden. Den hypnotiske effekt er stærkt reduceret efter få uger, og den tilsvarende anxiolytiske effekt er ligeledes stærkt reduceret efter få måneder. Patienterne er fanget i en fælde, hvor den ønskede effekt aftager, og hvor det er nødvendigt at indtage stadig større mængder for at opnå den ønskede effekt. Nedtrapning af forbruget kan således blive problematisk og mange gange med betydelig abstinenser.

Der var ikke fundet en entydig og effektiv måde til reduktion af stofferne, selvom der i Danmark siden 2003 har været anvendt betydelige ressourcer på at nedbringe forbruget. I 2004 faldt forbruget med 1,7% selvom det officielle mål var en reduktion på 50%. I Danmark skønnes det, at der på daværende tidspunkt var ca. 100.000 BZ afhængige patienter svarende til ca. 2 % af befolkningen.

Der var således et stort behov for at udvikle en metode til reduktion af forbruget af BZ og CP. Metoden der her beskrives var stort set i overensstemmelse med de officielle regler på området som baserede sig på et "College Statement" fra 1988 publiceret i Bulletin of The Royal College of Psychiatrists. Her anbefaledes udskrivning begrænset til 1 måned ad gangen. Der var imidlertid ingen videnskabelig dokumentation bag disse regler.

Disputatsen beskriver en effektiv indsats til at nedbringe forbruget og er desuden et opgør med lægernes indgroede vaner og fordomme på området.

Materiale og metoder: I 12 danske lægepraksis omfattende 15 læger med et patientgrundlag på ca 20.800 indførtes nye regler for udstedelse af BZ og CP.

Dette betød, at en recept på BZ og CP kun kunne udstedes til en måned ad gangen og kun ved konsultation. Telefonrecepter afskaffedes fuldstændigt. Alle brugere af BZ og CP

undtagen alvorligt psykisk og fysisk syge blev inkluderet. Der blev under interventionen registreret om der fandt en ændring sted i forbruget af antidepressiva og antipsykotika.

Resultater: Efter 15 måneders intervention var det samlede forbrug af anxiolytica (N05BA) faldet med 43,6%, for hypnotica af benzodiazepingruppen (N05CD) med 47,5% og for hypnotica af cyclopyrrolongruppen (N05CF) med 53,2%. Lægerne fandt interventionen langt lettere end forventet, og belastningen af det øvrige behandlersystem var meget begrænset. To praksis blev fulgt over 3 ¼ år og her var reduktionen for N05BA 85,2%, N05CD 83,1% og for N05CF 91,2%.

Der fandtes over 1½ år ingen stigning i udskrivningen af antidepressiva (AD) og kun meget begrænset stigning i udskrivning af antipsykotika (AP) set i forhold til den generelle udvikling i udskrivningen af disse stoffer. I to praksis, som blev fulgt over 3 år fandtes der ingen stigning i udskrivningen af AD og AP.

Konklusion: Interventionen til reduktion af BZ og CP har vist sig effektiv i en stor population. Der har ikke været nævneværdige stigninger i sekundært forbrug af lægemidler såsom AD og AP. Det skal anbefales, at man indfører disse regler i primærsektoren. Reglerne er lige så enkle, som de er virkningsfulde og fordrer ikke den store efteruddannelse. Det anbefales endvidere, at det overvejes om reglerne evt ville kunne bruges til andre lægemidler eller til polypharmaci patienter.